L'àliga que no vol deixar de volar

El quatre rectors amb membres de la comissió gestora, ahir a la plaça Sant Domènec Foto: MANEL LLADÓ.

L'àliga, que ha simbolitzat durant anys la Universitat de Girona (UdG), va aixecar el vol ahir va fer 25 anys [http://www.elpuntavui.cat/societat/article/-/1030230.html?cca=1] , i ara, després de dues dècades, però amb un nou logotip corporatiu [http://www.udg.edu/imatgecorporativa/Logotip/tabid/22852/Default.aspx] , aquell esperit continua intacte i no vol deixar de volar, d'avançar pels camins del coneixement, mirant el futur. Ahir, a les dotze del migdia, les campanes de la ciutat van tocar durant deu minuts, com ho van fer el 12 de desembre del 1991, a petició de l'alcalde de la ciutat, per donar a conèixer que el Parlament de Catalunya havia aprovat la creació de la UdG.

I, ahir, a la plaça Sant Domènec, davant la seu del rectorat, a l'edifici de les Àligues, més simbòlic que mai, va tenir lloc una festa per commemorar aquest esdeveniment, que, al seu moment, el pedagog i docent Salomó Marquès va considerar un "fet històric per a la ciutat". Una celebració en què van ser presents els quatre rectors: Josep Maria Nadal, Joan Batlle, Anna Maria Geli i Sergi Bonet, a més de membres de la comissió gestora i la presidenta del Consell Social, Rosa Núria Aleixandre. Ahir va ser un dia per a la història, novament.

L'actual rector, Sergi Bonet [http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/1030322-entrevista_defecte.html?cca=1] , va agrair el treball de tots els actors que han participat en la vertebració d'aquest projecte. Bonet va destacar la Universitat com un element decisiu per al desenvolupament econòmic i un actiu per valorar el progrés de les comarques gironines. "Estem davant un agraïment col·lectiu del qual tots són responsables i, a l'hora, destinataris", va dir, i hi va afegir: "Avui celebrem que som una gran universitat i som de Girona; aquest és el projecte de les nostres vides i treballem perquè cada dia sigui més i més sòlid. Es diu a les entrades de la ciutat: « Girona, ciutat universitària [http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/1030520-la-udg-mira-cap-al-mon.html?cca=1] »." Bonet no es va estar de reclamar un millor finançament i una universitat pública.

Josep Maria Nadal [http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/1030340-entrevista_defecte.html] , el primer rector, va rememorar aquell moment històric, del qual li va tocar ser el cap visible. "Vaig ser un privilegiat, però si volem ser justos, a banda de les persones més visibles, hi ha molta gent que ha fet possible que s'assolís la creació de la Universitat", va dir, i hi va afegir: "Aquesta s'ha construït sobre cares i ulls de persones, com si es tractés d'una ciutat que s'ha edificat sobre les pedres d'altres. La UdG s'ha fet sobre els cossos de moltíssima gent que hi ha treballat. Som tots." Un treball, segons Nadal, que s'ha fet des de la discrepància, "a vegades barallats, però sense deixar de ser amics, perquè els de la Politècnica i els de l'Estudi General compartíem una idea: fer una universitat com a centre de la reflexió i de saber, plural, plena de contradiccions i, per damunt de tot, d'amistats".

"A la Politècnica ens vàrem rebotir tots –va recordar Joan Batlle [http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/1030413-entrevista_defecte.html] –. Vàrem pensar: «Com pot ser que als politècnics ens barregin amb uns que diuen que fan seminaris i parlen de filosofia?» Vàrem tardar a entendre-ho. Ja s'ha entès i molt, en un 90%, i ara segurament aquesta relació és ja la part més divertida." Anna Maria Geli [http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/1030412-entrevista_defecte.html] , per la seva

part, va destacar l'emoció i l'esforç de la comissió gestora: “Estem davant del fruit del treball de tota una societat que volia apostar per la docència i la formació a Girona; per la recerca, que porta innovació al territori, i la transferència de coneixement i innovació.”

Ahir, davant l'edifici de les Àligues, a la plaça Sant Domènec, es va fer una festa que va començar a les quatre de la tarda, amb la participació de la colla dels castellers de la UdG, els Xoriguers; una demostració de l'equip de rugbi universitari Aligots; concerts, la presentació d'una samarreta commemorativa i, fins i tot, una beguda: l'UdGin. El Cor de la UdG, però, va aportar l'emoció musical amb la interpretació de peces del seu repertori, especialment la cançó de Georges Moustaki Le métèque: “I farem de cada dia / tota una eternitat d'amor / que viurem a morir.” Tota una declaració d'intencions, intensa i sentida, d'una àliga que no vol deixar de volar.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 13-12-2016 Pàgina 10

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/1030969-l-aliga-que-no-vol-deixar-de-volar.html